

Primera part

Felix Mendelssohn (1809-1847)

Simfonia per cordes no. 1 en Do major

Allegro

Andante

Allegro

Richard Strauss (1864-1949)

Serenata per a 13 instruments de vent en Mi bemoll Major, Op. 7 (1881)

Segona Part

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Simfonia no. 2 en Re Major, Op. 36 (1802)

Adagio molto-Allegro con brio

Larghetto

Scherzo: Allegro

Allegro molto

Un talent inusual . Aquesta és la qualificació que li va valdre a Richard Strauss la seva primera aparició davant del públic vents, per acompanyar com a pianista el seu concert per a violí . Era el 5 de desembre de 1882, i qui va escriure la crítica era precisament Eduard Hanslick, una figura central de la crítica i la teoria estètica del moment. Tot just una setmana abans, Strauss era a Dresden per la presentació de la Serenata originàriament concebuda per a tretze instruments de vent, que avui sentirem amb el contrabaix ocupant la tessitura greu. I aquesta activitat intensa no l'estava desenvolupant una figura consagrada sinó un jove de divuit anys acabat d'ingressar a la universitat, que havia concebut l'obra un any enrere per a la banda que dirigia el seu pare, Franz Strauss.

Encara molt jove era Felix Mendelssohn quan es va posar a escriure la primera d'una dotzena de simfonies per a orquestra de corda, destinades a les sessions que tenien lloc habitualment el matí dels diumenges a la casa familiar de Berlin. Va fer-ho el 1821, sota l'influx d'una trobada amb Goethe, el gran poeta de la llengua alemanya, propiciada per Carl Friedrich Zelter, el professor que tenia cura de guiar el talent d'un Mendelssohn de dotze anys que ja donava mostres incontestables del seu domini de la forma i la textura clàssiques, així com de la tècnica dels instruments de corda. En el seu cas, la fortuna del pare i les dots artístiques de la mare havien procurat als fills una educació exquisida.

Molt menys afortunat en aquest aspecte, Beethoven tenia ja trenta-un anys quan va acarar-se amb la composició de la seva segona simfonia. Tot i així, ha estat considerada tradicionalment encara una obra de l'etapa formativa, en què té en compte de la seva assumpció del llenguatge clàssic, seguint els models d'un Haydn que encara era viu i d'un Mozart del qual cita la simfonia Praga en la introducció lenta del primer moviment. En realitat, encara que escrigués algunes obres de petit format des dels catorze anys, el seu opus 1 se situa només cinc anys per darrera d'aquesta simfonia.

Tres grans figures de la música centreeuropea del XIX, presentades avui sota el prisma d'obres de joventut, que retraten el moment màgic en què la creativitat

al a el vol. Partitures que prometen una trajectòria que s'obre a un futur de grans realitzacions a partir d'una base sòlida, d'una formació que permet edificar després el treball de tota una vida.

és l'analogia que voldrem pels joves components de l'Orquestra Athenea. Una porta oberta a l'esperança, transformada en música.

Orquestra Athenea

L'Orquestra Athenea es presenta sota els auspicis de l'Associació Musical Galligants amb el present concert. La dita Associació, creada el 2003, ha impulsat durant sis anys les trobades de la Jove Orquestra Athenea, trobades de cambra i l'Ensemble Athenea, amb la voluntat de donar cabuda als joves músics gironins. L'Orquestra Athenea, integrada en la seva majoria per músics de la Jove Orquestra Athenea o bé de l'Ensemble Athenea, és una orquestra ja professional que, sota el guiatge del violinista Marc Oliu i del director Lluís Caballeria, vol abordar el repertori clàssic amb energia jove. El seu plantejament inicial és, de moment, intermitent, amb un stage anual.

Lluís Caballeria, direcció
Marc Oliu, violí concertino

Violins
Christian Torres
Marina Arrufat
Elena Rey
Aloma Ruiz
Carles Puig
Cèlia Joh
Bernat Piqu
Natàlia Escalera

Juncal Salada

Oboles
Enric Tudela
Guillem Tomàs

Fagots
Josep Casadell
Laura Serra

Violes
Josep Bracero
Joan Fèlix
Elen Marquardt

Trompetes
Josep Juan
Josep Gomariz

Violoncels
Domènec Surroca
Jesús Miralles
Marçal Ayats

Trompes
Pau Valls
Martí Marsal
David Folch
Anna Ferriol

Contrabaix
Jordi Cabarrocas

Percussió
Marc Casas
Flautes
Irene Ferrer
Marta Santamaria

Clarinetes
Naïm Monterde

